

CONFORM CU ORIGINALUL

Întrebare

Către: **Ministerul Muncii și Justiției Sociale,**
Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție,
Doamnei Președinte Gabriela Coman

De la: **Senatorul Vlad Alexandrescu**

Circumscripția electorală: **nr. 42, București**

Grup parlamentar: **Uniunea Salvați România**

Ședința Senatului din data de: **11 iunie 2019**

Obiectul întrebării: **Copiii aflați în grija statului**

Stimată Doamnă Președinte Gabriela Coman,

Raportul moral pe care l-am redactat și pe care vi l-am trimis la data 17 aprilie a.c., cu o scrisoare, înregistrat la grupul USR de la Senat cu nr. 1275/2019, conține analiza pe care am realizat-o și concluziile la care am ajuns cu privire la ce se întâmplă, în fapt, cu cei peste 53.393 de copii aflați sub măsura protecției speciale la nivel național.

Raportul este, totodată, o mărturie despre realitatea nevăzută și necunoscută a copiilor crescuți în instituții de protecție, realitate pe care doresc să o aduc, spre conștientizare, în atenția societății civile și a instituțiilor abilitate ale statului român. Odată cu acest raport, v-am trimis și o scrisoare în care v-am făcut o serie de recomandări pentru reforma sistemului de protecție a copilului. Această scrisoare a rămas fără răspuns.

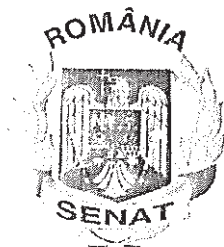
Având în vedere competențele și atribuțiile instituției pe care o conduceți, vă rog să îmi răspundeți la următoarele întrebări:

1. De ce nu le este permis accesul inopinat și/sau anunțat în centrele de plasament sau centrele rezidențiale organizațiilor societății civile și altor persoane care justifică un interes în acest sens? Un asemenea acces, în baza unui regulament aplicabil la nivel

Adresa: Calea 13 Septembrie nr. 1-3, sector 5, București, cod poștal: 050711

- național, ar duce la diminuarea semnificativă a abuzurilor care se petrec în aceste centre și la îmbunătățirea respectării drepturilor acestor copii.
2. De ce nu reevaluați situația fiecărui copil din sistem și trasați, apoi, unu parcurs nebirocratic, nestandardizat, creativ și lipsit de prejudecăți, potrivit căruia dezvoltarea capacităților, aptitudinilor, temperamentului și identității fiecărui copil să fie mereu privită ca un obiectiv în sine care să fie verificat periodic?
 3. De ce nu colectează și publică ANPDCA permanent date despre copiii și tinerii din sistemul rezidențial, dar și familial, pentru fiecare județ: vârste, tipuri de dizabilități, probleme de sănătate mintală, unitățile de învățământ în care sunt școlarizați șamd?
 4. De ce ANPDCA nu se asigură de urgență programe coerente de formare profesională a persoanelor interesate să asigure condiții de îngrijire și ocrotire în familia proprie, precum și a salariaților din centrele rezidențiale publice? Serviciile de specialitate privind formarea vocațional-profesională ar trebui asigurate în regim de externalizare, iar formarea profesională ar trebui obligatoriu completată de un stadiu de practică prin care să se urmărească nivelul abilităților și deprinderilor de înțelegere a particularităților individuale ale copilului/tânărului instituționalizat. Entitățile formatoare ar trebui aduse la cunoștința publicului, prin publicare pe paginile de internet ale instituțiilor din sistemul de protecție specială. Programe de formare specifică sunt imperios necesare și pentru asistenții maternali, înainte de a li se încredința copii în plasament, chiar angajarea lor trebuind a fi condiționată de parcurgerea unor asemenea programe.
 5. Care sunt prioritățile ANPDCA? De ce auditarea centrelor de plasament și a asistenților maternali profesioniști nu constituie o prioritate pentru ANPDCA? Un audit extern ar trebui să vizeze accesul la sănătate asigurat copiilor din sistemul de protecție specială, precum și diagnosticele și tratamentele primite de copiii cu handicap sau cu probleme cronice de sănătate și tot un audit extern ar trebui să vizeze accesul la educație asigurat copiilor din sistemul de protecție specială. Evaluarea sistemului de protecție specială poate de asemenea fi realizată și pe calea unor formulare de evaluare a serviciilor, a

personalului și a mediului în care evoluează copiii aflați sub măsura protecției speciale, la care aceștia să răspundă periodic, sub protecția anonimatului.

6. De ce nu limitați mutările ce afectează relațiile socio-afective dezvoltate de către minor? Instituționalizarea în sine ar trebui să constituie o soluție de ultim resort, principiul de bază fiind acela că orice copil sau tânăr trebuie să aibă cel puțin nevoile de bază acoperite și acces la servicii de calitate pentru a duce o viață demnă în familie și în comunitate. Numai în acest fel se poate preveni sau, după caz, înlătura instituționalizarea pe motiv de acces la servicii de recuperare, reabilitare, tratament medical sau educație și, uneori, chiar pe motiv de acces la o locuință și hrană decente.
7. De ce nu intră copiii în posesia alocației de stat în momentul în care aceasta îi este virată, eventual consiliat fiind de o persoană de referință? Fiecare copil instituționalizat ar trebui să poată decide, împreună cu un reprezentant desemnat al centrului de plasament, pe ce va cheltui această alocație de stat, lunar sau o dată la câteva luni. Într-adevăr, la părăsirea centrului, tânărul ar trebui să primească o indemnizație pentru a-l sprijini să-și înceapă viața independentă, însă această indemnizație ar trebui asigurată din fonduri distincte.
8. De ce nu sunt copiii stimulați și încurajați continuu să prezinte sau să verbalizeze orice situație disfuncțională apărută în relația de lucru cu adulții aflați în proximitatea sau mediul lor de proveniență? Un mod principal de prevenire a încălcării drepturilor copilului constă în punerea la dispoziție a unor mecanisme adecvate și eficiente de formulare și soluționare a plângerilor de către organisme independente de cele care conduc centrele rezidențiale direct sau indirect.
9. Care sunt activitățile vocaționale sau sportive sistematice, cu caracter permanent, pe care prin personalul centrelor de plasament/rezidențiale le organizează?
10. Care sunt mecanismele clare și eficiente de monitorizare a evoluției post-instituționalizare a tinerilor pe care ANPDCA le aplică?

Vă mulțumesc!

Solicít răspuns scris.

Data: 11 iunie 2019

Senator USR,

Vlad Alexandrescu

Adresa: Calea 13 Septembrie nr. 1-3, sector 5, București, cod poștal USR 711